

Ein av bestu stuðulunum hjá musikk-skúlanum

*Hansara konsertummæli hava verið rætt-
vís og ein góð vegleiðing, sigur Erik Peter-
sen*

William Heinesen hevur eisini gjørt seg galdandi innan musikk-lívið í Havnini. Um týðningin, hann hevur havt fyrri Tórshavnar Musikk-skúla, greiðir Erik Petersen, fyrrverandi lektor, frá:

— William Heinesen var við til at stovna musikk-skúlan saman við Thomas Nygaard og mærljálvum.

— William spældi ikki sjálvur saman við okkum, men hann var ógvuliga musikkhugaður og stuðlaði okkum — eins og hann stuðlaði øllum sum hevði við mentan at gera — eisini aðrenn vit stovnaðu musikk-skúlan. Og hetta gjørdi hann á ein hvønn teinkiligan hátt við at agitera og við at hjálpa til at leggja til rættis.

— Eisini hjálpti hann til í øllum tí praktiska arbeiðinum, aftaná at musikk-skúlin var stovnaður.

Hvørt ár skuldi skúlin m.a. geva eina frágreiðing frá virksemini skúlans og hana gjørdi William og Erik altíð í felag.

Eitt gott navn

Eisini visir Erik á, at tað hevði ikki minst týðning, at William var eitt gott navn.

— Longu síðst í fjórutunum fingur vit vegna okkara arbeiði áheitan frá lögtingsmonnum — serliga Andrassí Samuelsen, sum tá var lögmaður — um at søkja tingið um stöðning. Og seinri vóru tað menn, sum Edvard Mitens, sum søgdu, at vit høvdu uppi-borið stöðning fyrri okkara arbeiði.

— Sjálvur minnst eg, at eg bleiv biðin at koma út til Mitens, tá hann var landsstýrismaður, sum setti eitt tal á — eg haldi tað var 1500 kr. — sum eg helt vera dekan ov nógv, men hann segði, at hetta máttu vit í minsta lagi hava, sigur Erik og leggur afturat, at tað er einki at ivast í, at ein góð kraft

aftan fyrri hetta var William Heinesen.

Nevndarlimur øll árin

William Heinesen hevur sitið í nevndini í Tórshavnar Musikk-skúla alla tíðina og er framvegis við.

— Og tá vit hava tikið avgerðir, hava hansara meiningar verið ógvuliga nyttugar og sunnar. Tað hevur altíð borið væl til, tá hann er komin við sínum argumentum. Hann er altíð komin við nøkrum, sum hevur kunnað livgáð og stuðlað, vit hava jú eisini havt okkara trupuleikar, heldur Erik fram.

— Tað, sum eisini hevur havt týðning fyrri okkum, er, at hann altíð hevur havt eitt stórt úrval av grammofonplátum, sum vit bæði hava kunnað hoyrt uppi hjá honum og lánt, so vit hava kunnað diskuterað musikkina. Tað er einki at ivast í, at hetta hevur gagnað okkum í tí praktiska.

— Annars er altíð nakað musikkalskt í tí, sum William hevur skapað. Hann hevur musikalir við í bókunum og teir eru menn, sum vit vita, hvørjir vóru — Gamli Long, Bakar Hansen, Traber og allir teir við Stein.

— Hava tit kent tykkum aftur?

— Ikki sørt.

Gjort musikk-stykkir

William Heinesen hevur eisini gjørt nokur musikk-stykkir.

Eitt, sum hann nevnr Norska Løva, er gjørt fyrri klaver, og er m.a. spælt av Rigmor Restorff Rasmussen á eini framsýning í Fredericia.

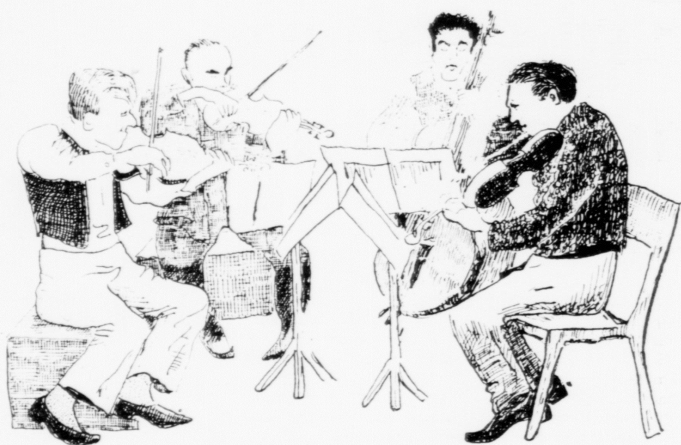
Eisini hevur hann gjørt variationir yvir eitt gamalt føroyskt sálmalag fyrri bratch. Hetta hevur Erik Petersen skrivað niður og er tað framført bæði

niðri í Danmark og her í Havn.

Góður kritikari

— William hevur eisini ummælt konsertir í bløðum, hava tey havt ávirkan á tykkum?

— Hansara ummæli hava verið serdeiliss rættvís. Tey hava givið eina

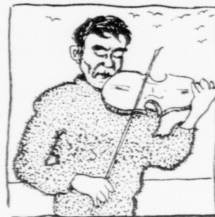


Fýra spælismenn — sum William eisini hevur skrivað bók um — frá 1918 — Jan Restorff, Óla Jakup í Horni, Morentius og Hans við Stein. William teiknaði myndina til grein eftir M.S. Viðstein í júláblaðnum Følv 1967

metan av, hvussu framfórsan hevur verið. Men hann, sum dugir at lesa, sær millum reglurnar, at har liggur ein finur, verdigur kritikkur — ein vegleiðing. Eg veit enn, tá, at William hevur følt seg tvungnan at skriva ummæli, aftaná at onnur hava skrivað milt sagt

tápulig og býtt ummæli.

— Jú, William Heinesen hevur havt ómetaligan týðning fyrri Tórshavnar Musikk-skúla og hevur verið ein av bestu stuðlum skúlans, sigur Erik Petersen at enda.



Morentius við fiolíni

»Skortarnir« eru altíð blíðir

Ein fyrimunur at vera landsmaður William Heinesens!

Hvat siga vit, tá vit tosa um William Heinesen — vit vanliga deyðiliga? Vit hava

hoyrt søgur um hendan mann, sum er okkara. Hann er heims-kendur! Hygg, har

kemur William Heinesen. Nú hevur hann fingið sær fullskegg, og hann súkklar. —

Ongin veit betri enn vit sjálvi, at hesin landsmaður okkara kann vera skemtiligur. Satt at siga. Tað er ein frágð at sleppa at hyggja í skútsbók hansara — ein tjúkk bók, fylt við klippum — klipp, sum bert William Heinesen kann gera. Men í hesi tjúcku bók er eisini eitt ótal av karikaturum. Tekningar av andlitum. Felags fyrri hesar »skortar«, sum William sjálvur kallar tekningarnar, er, at teir allir stiggja glaðir út.

»Skortarnir« eru fólk, sum William Heinesen hevur hitt í lívi sínum. Tey eru núlivandi fólk ella fólk, sum eru farin. Fólk sum honum hevur dámað, tí sum hann sigur:

— Ein tosar ikki um fólk, sum ikki hava áhuga.

Kanska veit William Heinesen tað ikki sjálvur. Men hann eigur at vita, at vit eru nógvir føroyingar, sum hava havt fyrimun av landsmanni okkara, tá vit hava verið uttanlands. Ofta man tað hava fløvað hjørtu føroyinga uttanlands, tá fólk har siga við teg: — ... so er tú altso landsmaður William Heinesens.

Men — tað skal heldur ikki vera nakað dulmál, at nokur av okkum hava nýtt høvið til at útvega okkum ein góðan karakter ella økja um virðið av ávisum upp-gávum í sambandi við útbúgving uttanlands, júst tí vit eru landsmenn Williams.

Ja, summi av okkum hava kanska beinleiðis sagt ósatt, tá vit siga:

— Hetta segði William Heinesen mær sjálvur. Eg havi sjálvur tosað við hann.

Hinvegin eru tað eisini nógv undir útbúgving uttanlands, sum hava vitjað William heima hjá honum sjálvum og hava fingið nokur orð við sær.

— Tú skalt ikki rokna við, at William Heinesen tekur tær tað illa upp, um tú fært ein fyrimun av snobbutum lærarum ella próvdómarum, tá tú ert til próvtøku — til dæmis í Danmark. Tú skal ikki ivast í, at William veit av hesum. Er tað kanska ikki fleiri av okkum, sum hava hoyrt orðini:

— Nei, har William Heinesen virkelig sagt det... det må jeg vel nok sige... —

Millum annað av hesi orsök eru vit fleiri, ið vilja siga:

— Takk fyrri, William Heinesen.

Sonne Smith

